Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0231

Andet verdenstopmøde om social udvikling

Europa-Parlamentets beslutning af 9. oktober 2025 om det andet verdenstopmøde om social udvikling (2025/2654(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 3,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 9, 10, 19, 45-48 og 145-161,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til den europæiske socialpagt,

– der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,

– der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret og undertegnet af Rådet, Parlamentet og Kommissionen den 17. november 2017,

– der henviser til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder og dens overordnede mål for 2030,

– der henviser til La Hulpe-erklæringen om fremtiden for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev undertegnet af Parlamentet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Rådet den 16. april 2024,

– der henviser til den europæiske børnegaranti,

– der henviser til EU-strategien for ligestilling mellem kønnene og køreplanen for kvinders rettigheder,

– der henviser til EU's strategi for rettigheder for personer med handicap,

– der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG), navnlig mål nr. 1, 2, 8 og 10,

– der henviser til Københavnserklæringen om social udvikling af 14. marts 1995,

– der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) grundlæggende konventioner,

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 78/318 af 16. juli 2024 om betingelserne for Verdenstopmødet på det sociale område med titlen "det andet verdenstopmøde om social udvikling",

– der henviser til pagten for fremtiden, som blev vedtaget på FN-topmødet i september 2024,

– der henviser til den politiske erklæring, der blev vedtaget på Politisk Forum på Højt Niveau vedrørende Bæredygtig Udvikling under ledelse af FN's Generalforsamling i september 2023,

– der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 2,

– der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,

A. der henviser til, at bæredygtig udvikling er et centralt princip i TEU; der henviser til, at de 17 SDG'er er kernen i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget af alle FN's medlemsstater i 2015; der henviser til, at EU's engagement i 2030-dagsordenen blev omsat til en række forandringsskabende EU-politikker;

B. der henviser til, at der i hele EU fortsat er betydelige uligheder mellem mennesker og regioner, navnlig indkomstuligheder og uligheder mellem kønnene, mens inflationen og de stigende leveomkostninger i uforholdsmæssig høj grad påvirker lavindkomsthusstande og sårbare husstande; der henviser til, at boligkrisen fortsat er en betydelig udfordring i hele EU, hvilket fører til udelukkelse fra boligmarkedet, boligusikkerhed, øgede boligudgifter og boligmangel; der henviser til, at disse problemer har en negativ indvirkning på den sociale samhørighed, den opadgående sociale konvergens og den sociale velfærd for mennesker, der bor i EU; der henviser til, at nogle undersøgelser tyder på, at de rigeste 10 % i Europa tegner sig for så meget som 67 % af velstanden, mens den fattigste halvdel kun tegner sig for 1,2 % af velstanden[1]; der henviser til, at ginikoefficienten for EU27 i 2023 var 29,6 % og har været let faldende siden 2014, med 13 medlemsstater, som lå over dette gennemsnit[2];

---

1 Global Wealth Report 2023, Credit Suisse AG.

2 Living conditions in Europe - income distribution and income inequality, Eurostat, november 2024.

C. der henviser til, at EU i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder har forpligtet sig til at nedbringe antallet af personer i risiko for fattigdom og social udstødelse med mindst 15 millioner senest i 2030, herunder mindst fem millioner børn; der henviser til, at data fra næsten halvdelen af medlemsstaterne tyder på en beklagelig tilbagegang i bekæmpelsen af fattigdom; der henviser til, at ét ud af fem børn i EU stadig er i risiko for fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at hvis den nuværende tendens fortsætter, vil EU ikke nå sit 2030-mål; der henviser til, at energifattigdom desuden rammer mere end én ud af ti europæere, hvilket forværrer uligheden; der henviser til, at situationen på verdensplan er endnu værre, idet næsten 700 millioner mennesker lever i ekstrem fattigdom, og yderligere 2,8 milliarder mennesker lever mellem den ekstreme fattigdomsgrænse og standarden på 6,85 USD om dagen[1], og op til 35 % af de mennesker, der har klaret sig ud af fattigdom, er faldet tilbage i fattigdom i løbet af de seneste tre årtier;

D. der henviser til, at der er gjort fremskridt med hensyn til at nå EU's beskæftigelsesmål, nemlig at mindst 78 % af befolkningen i alderen 20-64 år bør være i beskæftigelse senest i 2030; der henviser til, at beskæftigelsesgraden i EU ifølge Kommissionens økonomiske efterårsprognose for 2024 er nået op på 75,8 %; der henviser til, at væksten i beskæftigelsen i 2023 i to tredjedele af medlemsstaterne var godt på vej til at nå det nationale mål for 2030; der henviser til, at der ikke desto mindre fortsat er betydelige udfordringer, herunder den kønsbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvensen og høj arbejdsløshed i nogle medlemsstater, vedvarende segmentering af arbejdsmarkedet, mangler i den sociale beskyttelse, en høj forekomst af usikre ansættelsesforhold og atypiske arbejdsformer[2] samt vedvarende forskelle i adgangen til beskæftigelse af høj kvalitet mellem sektorer og regioner; der henviser til, at 66,6 % af de arbejdsløse og 10,9 % af de beskæftigede var i risiko for fattigdom i 2024[3];

E. der henviser til, at underpræstation i grundlæggende færdigheder såsom læsning, matematik og naturvidenskab er stigende i EU, navnlig blandt dårligt stillede elever; der henviser til, at denne uddannelsesmæssige ulighed hindrer lige adgang til videreuddannelse, muligheder for erhvervsuddannelse og beskæftigelse af høj kvalitet og bidrager til vedvarende social udstødelse og udelukkelse fra arbejdsmarkedet;

F. der henviser til, at EU har vedtaget et mål om, at mindst 60 % af alle voksne senest i 2030 skal deltage i efteruddannelse hvert år; der henviser til, at medlemsstaterne har forpligtet sig til nationale mål

---

1 Poverty, Prosperity, and Planet Report 2024, Verdensbanken.
2 Living and working in Europe 2024, Eurofound, 2025.
3 Living conditions in Europe - poverty and social exclusion, Eurostat, april 2025.

med henblik på at nå dette overordnede mål, og henviser til, at på nuværende tidspunkt deltager kun 39,5 % i efteruddannelse i medlemsstaterne;

G. der henviser til, at demografiske udfordringer, herunder en aldrende befolkning, lave fødselstal og affolkning af landdistrikterne, hvor især de unge flytter til byområder, kan forværre den økonomiske ulighed og skade de sociale fremskridt og EU-regionernes tiltrækningskraft, arbejdsmarkederne, den offentlige infrastruktur og dermed velfærdssystemernes bæredygtighed og forværre de regionale forskelle i EU yderligere; der henviser til, at disse udfordringer dermed udgør en strukturel udfordring for EU's økonomi; der henviser til, at integrationen af migranter på arbejdsmarkedet kan afhjælpe manglen på arbejdskraft; der henviser til, at manglen på universel adgang til børnepasning (0-3 år), tertiæruddannelse, økonomisk overkommelige boliger, manglende eller utilstrækkelige børnetilskud og utilstrækkelig betalt forældreorlov er væsentlige årsager til lave fødselstal;

H. der henviser til, at manglen på arbejdskraft og færdigheder er stigende i hele EU og er drevet af demografiske ændringer, den grønne og den digitale omstilling og af efterspørgslen efter nye færdigheder; der henviser til, at dårlige arbejdsvilkår og færdigheds- og kompetencemismatch i visse sektorer direkte begrænser EU's evne til at tiltrække og fastholde talenter, både fra tredjelande og inden for EU; der henviser til, at beskæftigelse af høj kvalitet med højere lønninger og jobstabilitet samt integration af tredjelandsstatsborgere på arbejdsmarkedet kan bidrage til at imødegå disse udfordringer;

I. der henviser til, at Eurofounds rapport fra 2024 viser, at selvmordsraten siden 2021 har været stigende efter årtiers nedgang; der henviser til, at der skal gøres mere for at tackle årsagerne til psykiske lidelser i relation til arbejds- og levevilkår[1];

J. der henviser til, at den sociale økonomi, herunder sociale virksomheder, omfatter forskellige typer af private enheder, der er uafhængige af offentlige myndigheder, såsom kooperativer, gensidige selskaber, foreninger (herunder velgørende organisationer), fonde (herunder sociale virksomheder med henblik på integration på arbejdsmarkedet) og andre retlige former afhængigt af den enkelte EU-medlemsstat; bemærker, at denne mangfoldighed af virksomheder og organisationer, der opererer inden for alle aktivitetsområder, har en stærk identitet på grundlag af fælles værdier og karakteristika såsom ligestilling mellem kønnene, lokalt og regionalt ansvar, følsomhed over for klima- og miljømæssige udfordringer, inklusion og demokratisk regeringsførelse og prioritering af enkeltpersoner og sociale formål

---

[1] Eurofound (2025 under udarbejdelse), Mental sundhed i EU og Norge: risikogrupper, tendenser, tjenester og politikker

over kapital, således at de fleste overskud geninvesteres – hvilket begrænser udlodninger til medlemmer eller aktionærer – for at nå organisationens mål om bæredygtig udvikling eller for at tjene den kollektive og offentlige interesse;

K. der henviser til, at Eurofounds forskning på baggrund af en modstræbende langsommelig lukning af gabet i lønforskellen mellem kønnene viser, at mange medlemsstater endnu ikke har gennemført nogen tiltag for at skabe løngennemsigtighed, og at de fleste gældende nationale instrumenter endnu ikke indbefatter lige løn for lige arbejde[1];

L. der henviser til, at fair arbejdskraftmobilitet er nedfældet i traktaterne og giver muligheder for virksomheder og arbejdstagere og bør fremmes blandt arbejdstagere inden for EU samt fra tredjelande, samtidig med at der sikres fuld overholdelse og håndhævelse af arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder, herunder for tredjelandsstatsborgere gennem lovlige migrationsveje, såvel som ligebehandling og ikkeforskelsbehandling, og bekæmpelse af sort arbejde;

M. der henviser til, at ILO's trepartsstruktur og brede medlemskab markerer den som førende inden for globale arbejdsstandarder; der henviser til, at ILO's mission om at fremme social retfærdighed, grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen fokuserer på at sikre et retfærdigt og anstændigt arbejdsmiljø for alle, herunder retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, afskaffelse af alle former for tvangsarbejde, effektiv afskaffelse af børnearbejde, afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv samt retten til et sikkert og sundt arbejdsmiljø; der henviser til, at disse rettigheder inden for EU er beskyttet af EU-traktaterne, chartret om grundlæggende rettigheder og gældende EU-ret på arbejdsretsområdet; der henviser til, at nogle medlemsstater står over for udfordringer i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af disse forpligtelser;

N. der henviser til, at arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer spiller en central rolle med hensyn til at sikre anstændige arbejdsvilkår og fremme social retfærdighed og lighed; der henviser til, at industrielt demokrati ifølge forskningen hænger tæt sammen med kvaliteten af arbejde og beskæftigelse og industriel konkurrenceevne[2];

1. mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør styrke deres bestræbelser på at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder i overensstemmelse med La Hulpe-erklæringen og gennem en ambitiøs ajourføring af handlingsplanen for at nå de

---

1 Further experiences with pay transparency, Eurofound, (under udarbejdelse), 2025.

2 Measuring key dimensions of industrial relations and industrial democracy, Eurofound, december 2023.

overordnede mål for 2030; opfordrer Kommissionen til som led i den ajourførte handlingsplan at supplere de gældende overordnede mål som passende, samt fremsætte lovgivningsinitiativer med henblik på fuld gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder;

2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med Parlamentet om at udvikle en ny europæisk socialpagt for fremtiden med klare forpligtelser og investeringer på følgende områder: reducere risikoen for fattigdom og social udstødelse i EU og opnåelse af nettonulemissioner i EU senest i 2050;

3. anerkender den fortsatte relevans og betydning og den indbyrdes forbundne og gensidigt forstærkende karakter af de tre centrale temaer fra verdenstopmødet om social udvikling i København i 1995, der blev anset for at være de tre søjler i den sociale udvikling, nemlig udryddelse af fattigdom, fuld og produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde for alle samt social inklusion;

4. understreger vigtigheden af at bruge den sociale resultattavle og rammen for social konvergens til at kortlægge risici og spore fremskridt med hensyn til at opnå opadgående social konvergens, reducere uligheder, styrke sociale beskyttelsessystemer og fremme anstændige arbejdsvilkår og støtteforanstaltninger for at sikre en retfærdig omstilling; understreger, at det i denne forbindelse er nødvendigt at sikre et bæredygtigt, socialt retfærdigt og inklusivt Europa, hvor sociale rettigheder sikres og beskyttes fuldt ud; minder om, at EU-borgerne peger på et socialt Europa som en af deres prioriteter; fremhæver derfor behovet for, at Kommissionen hurtigst muligt fremlægger en pakke om kvalitetsjob, herunder de nødvendige lovgivningsinitiativer og investeringer for at sikre kvalitetsjob;

5. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme demokrati på arbejdspladsen, social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder, navnlig i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling; fremhæver behovet for fortsat at afsætte tilstrækkelige ressourcer i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) til at støtte den sociale dialog og kollektive overenskomstforhandlinger og styrke kapacitetsopbygningen for arbejdsmarkedets parter; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at sikre lige løn for lige arbejde for mænd og kvinder , øge løngennemsigtigheden og bekæmpe kønsbaseret ulighed for at sætte en stopper for kønsbestemte løn-, pensions- og beskæftigelsesforskelle i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere kønsaspektet på tværs af alle politikområder og retsakter;

6. opfordrer til, at indsatsen for bekæmpelse af vold, forskelsbehandling og chikane i arbejdslivet øges; understreger betydningen af forebyggende og beskyttende foranstaltninger på arbejdspladsen for at beskytte arbejdstagernes trivsel og fysiske og

mentale sundhed; bemærker stigningen i arbejdsrelaterede psykiske lidelser i forbindelse med nye former for arbejdstilrettelæggelse, konstant konnektivitet og digital overvågning[1];

7. minder om, at FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og relaterede mål anerkender, at udryddelse af fattigdom i alle dens former og dimensioner, herunder ekstrem fattigdom, er den største globale udfordring og en uomgængelig forudsætning for bæredygtig udvikling, og at ingen bør lades i stikken, og at behovene hos dem, der er længst bagefter, skal imødekommes først; opfordrer til et holistisk syn på udryddelse af fattigdom, social beskyttelse og inklusion og til, at der foreslås en ambitiøs strategi ledsaget af tilstrækkelig støtte i den næste FFR på grundlag af Parlamentets kommende initiativbetænkning om EU's strategi for bekæmpelse af fattigdom og en ambitiøs plan for økonomisk overkommelige boliger til håndtering af boligkrisen og bekæmpelse af hjemløshed; understreger, at disse nye initiativer skal supplere andre relaterede EU-strategier for at sikre en flerdimensionel tilgang til bekæmpelse af fattigdom; minder om, at Kommissionen allerede i 2020 vurderede de sociale investeringer til at være 192 mia. EUR mindre pr. år end hvad der var nødvendigt for at imødekomme borgernes behov; understreger i denne forbindelse de relevante EU-fondes rolle i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse, og understreger behovet for at opretholde stærke selvstændige instrumenter til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse i den næste FFR;

8. minder endvidere om den rolle, som EU spiller for den sociale udvikling i tredjelande, herunder gennem fonde som f.eks. instrumentet for et globalt Europa; beklager dybt, at en række lande har trukket midler til udvikling, herunder social udvikling, tilbage, hvilket har ødelæggende konsekvenser for menneskers liv og levebrød; opfordrer indtrængende EU til at fortsætte sit stærke engagement i at støtte social udvikling i tredjelande i den nuværende og næste FFR for at sikre stabilitet og stabil finansiering og til at samarbejde med alle relevante aktører for at sikre et fortsat engagement i målene for social udvikling på globalt plan;

9. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at gøre en yderligere indsats for at bekæmpe børnefattigdom ved at gennemføre deres nationale handlingsplan for den europæiske børnegaranti, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at der bliver afsat betydelige budgetmidler til formålet i den næste FFR;

10. glæder sig over den nylige vedtagelse af direktivet om platformsarbejde[2] som et skelsættende skridt i retning af at beskytte arbejdstagerne i den digitale økonomi; understreger behovet for at

---

1 Living and Working in the EU e-survey 2024, Eurofound, 2024.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2831 af 23. oktober 2024 om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde (EUT L, 2024/2831, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

udvide den samme beskyttelse til arbejdstagere i alle sektorer, der er berørt af kunstig intelligens (AI), og sikre, at princippet om "menneskelig kontrol" bliver en bindende standard, og gentager opfordringen til et nyt lovgivningsinitiativ om kunstig intelligens og algoritmisk styring på arbejdspladsen såvel som retten til at være offline; minder om, at anvendelsen af AI-systemer bør være i overensstemmelse med den grønne omstilling og klimamålene; fremhæver behovet for at skabe bæredygtige kvalitetsjob i sektorer i udvikling og sektorer, som er ændret i forbindelse med den dobbelte omstilling, og at styrke den retlige ramme for styring og foregribelse af omstillingen, samtidig med at fremme arbejdsmarkedets parters rolle og deltagelse samt fremme inkluderende arbejdsmarkedspolitikker;

11. fremhæver behovet for yderligere at sikre tilvejebringelse af og universel adgang til gratis offentlig uddannelse af høj kvalitet, uddannelsespolitikker af høj kvalitet og livslang læring, der fører til kvalitetsjob med anstændige lønninger; bemærker, at strategisk opkvalificerings-, omskolings- og uddannelsesprogrammer skal være tilgængelige med uddannelsestilskud for alle arbejdstagere, herunder arbejdstagere med handicap, og de bør endvidere tilpasses arbejdstagernes behov og evner; opfordrer derfor til, at der indføres en individuel ret til uddannelse og opkvalificering for arbejdstagere på EU-plan;

12. understreger, at i lyset af klima- og biodiversitetskrisen og de økonomiske og demografiske udfordringer bør ingen generation eller region i EU lades i stikken hverken nu eller i fremtiden, og at der bør være universel adgang til en retfærdig omstilling for alle; opfordrer til, at der fremlægges initiativer til støtte for både unge og ældre og personer med handicap samt støtteforanstaltninger til regioner, der oplever affolkning, såsom forbedret og barrierefri adgang til infrastruktur, herunder offentlig transport, digital konnektivitet og økonomisk overkommelige boliger, offentlige tjenester, sundhedspleje, pleje af ubegrænset varighed, børnepasning og uddannelse, samt investering i bedre jobmuligheder for at forhindre affolkning; opfordrer medlemsstaterne til at sikre universel rettighedsbaseret adgang til offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet og investeringer i disse; opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre den europæiske plejestrategi, der sikrer økonomisk overkommelige og tilgængelige plejeydelser af høj kvalitet i hele EU;

13. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at sikre, at den grønne omstilling er socialt retfærdig med særlig støtte til arbejdstagere, husholdninger, regioner og virksomheder, der er berørt af strukturelle ændringer og nye krav på arbejdsmarkedet; bemærker, at klimatilpasnings- og afbødningsstrategier, når de udformes gennem en solid social dialog, kan skabe modstandsdygtige økonomiske økosystemer, kvalitetsjob, bæredygtige virksomheder og mere inklusive samfund, så ingen

lades i stikken;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bygge videre på Den Sociale Klimafond og skabe grundlaget for en tilpasning af de sociale beskyttelsessystemer på nationalt plan med EU-støtte med henblik på at styrke den sociale modstandsdygtighed over for virkningerne af klimaændringer og miljøforringelse på job og levevilkår, og at sikre, at de berørte lokalsamfund er fuldt ud forberedt på et nyt arbejdsmarked;

15. opfordrer til yderligere støtte til tredjelandsstatsborgere med henblik på integration på EU's arbejdsmarked og udnyttelse af deres talenter fuldt ud, med kvalitetsjob og under gode arbejdsvilkår, der bør understøttes af en effektiv integrationspolitik, i fuld komplementaritet med udnyttelsen af talenter fra EU;

16. opfordrer til nøje overvågning af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger samt passende indkomststøtte, adgang til anstændige og økonomisk overkommelige boliger og universel social sikringsydelse for at sikre lige deltagelse af dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, navnlig kvinder, personer med handicap, migranter, personer fra LGBTIQ+-samfundet, unge, der er nye på arbejdsmarkedet, ældre, personer i landdistrikter og fjerntliggende områder, langtidsledige samt romaer og andre mindretal; understreger endvidere behovet for passende social beskyttelse og støtte for selvstændige; minder i denne forbindelse om, at niveauet for mindsteindkomstydelser for det meste ligger et godt stykke under de nationale fattigdomsgrænser i EU; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Rådets henstilling om en tilstrækkelig mindsteindkomst[1]; minder om den vigtige rolle, som mindsteindkomstordninger spiller på globalt plan for at hjælpe mennesker ud af fattigdom;

17. mener, at socialøkonomien er et væsentligt element i gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og målene heri, som ofte giver beskæftigelse til sårbare og udstødte grupper og opkvalificerer deres færdigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres støtte til alle socialøkonomiske virksomheder med henblik på at fremme anstændigt og inklusivt arbejde af høj kvalitet; fremhæver, at socialøkonomiske projekter generelt kræver et tæt partnerskab med offentlige institutioner, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en ramme for samarbejde mellem offentlige myndigheder og socialøkonomiske organisationer;

18. understreger, at opfyldelsen af 2030-målene også kræver anvendelse af principper for god regeringsførelse baseret på retsstatsprincippet,

---

1 Rådets henstilling af 30. januar 2023 om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion (EUT C 41 af 3.2.2023, s. 1).

ansvarlige institutioner, effektiv gennemførelse, overvågning og håndhævelse samt retssikkerhed, herunder for lande, der ansøger om EU-medlemskab; opfordrer til, at den politiske erklæring fra det andet verdenstopmøde omfatter meningsfulde tilsagn om at fremme verdensmålene for bæredygtig udvikling og afhjælpe vedvarende mangler i den sociale udvikling såvel som stærke overvågnings- og kontrolmekanismer; fremhæver behovet for at iværksætte en regelmæssig grundig gennemgang, herunder ministererklæringer hvert andet år; støtter revitaliseringen af FN's Kommission for Social Udvikling og større inddragelse af beskæftigelsesministerier og arbejdsmarkedets parter;

19. minder om, at fred og globalt samarbejde er de grundlæggende betingelser for at opnå bæredygtig udvikling i Europa og globalt; fremhæver, at EU skal spille en ledende rolle på området for internationale menneskerettigheder ved fuldt ud og effektivt at gennemføre internationale menneskerettighedsinstrumenter; bemærker, at den globale forpligtelse til menneskerettighedsinstrumenter også skal styrkes gennem anvendelse af diplomatiske og økonomiske muligheder og ved at gøre andre – såsom ikkestatslige organisationer og fagforeninger – i stand til frit at arbejde hen imod at fremme menneskerettighedsstandarder og sociale rettigheder i hele verden; opfordrer indtrængende FN's medlemsstater til at støtte og fremme den rolle, som arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer spiller på deres område, og til at sikre deres meningsfulde inddragelse i forberedelsen af og opfølgningen på topmødet; fremhæver, at en stærk inddragelse af flere interessenter i politikudformningen og effektive kollektive overenskomstforhandlinger kan bidrage væsentligt til fremskridt hen imod målene for social udvikling; minder om, at menneskerettigheder og sociale rettigheder kun kan fremmes på troværdig vis af lande, der selv opfylder sine forpligtelser;

20. opfordrer FN og alle deltagende lande, og navnlig værtslandene for det sociale topmøde, til fuldt ud at opretholde arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder, herunder ved at ratificere ILO's grundlæggende konventioner og forpligte sig til værdierne i den sociale erklæring; fremhæver betydningen af den europæiske søjle for sociale rettigheder samt La Hulpe-erklæringen med henblik på at opbygge et stærkt socialt Europa; understreger behovet for et fornyet tilsagn om opfyldelsen af både EU's sociale mål og verdensmålene for bæredygtig udvikling senest i 2030 i Europa og resten af verden;

21. bemærker med bekymring de langsomme fremskridt med hensyn til at nå verdensmålene for bæredygtig udvikling i hele EU, idet tempoet i fremskridtene fra 2020-2023 gik mere end dobbelt så hurtigt som tempoet i perioden fra 2016-2019; udtrykker bekymring over, at verdensmålene for bæredygtig udvikling ikke udtrykkeligt blev nævnt i de politiske retningslinjer fra den nuværende formand

for Kommissionen; understreger betydningen af at styrke EU's engagement i sociale fremskridt og opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelse til at nå EU's fælles mål, navnlig artikel 3 i TEU; opfordrer i den forbindelse EU til at engagere sig konstruktivt i vedtagelsen af FN-traktaten om erhvervslivet og menneskerettigheder for at regulere tværnationale selskabers og andre erhvervsvirksomheders aktiviteter for at opretholde fair lønpraksis uden for EU og give ofrene for urimelig lønpraksis mulighed for at søge erstatning;

22. opfordrer EU til at støtte den globale overgang fra uformel til formel beskæftigelse i overensstemmelse med ILO's henstilling 204 ved at fremme retfærdige arbejdsstandarder, anstændigt arbejde og adgang til social beskyttelse; tilskynder til, at dette mål integreres i EU's politikker for udvikling, handel og eksterne politikker;

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.